

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Жалба, подадена на 12 февруари 2007 г. от Franco Campoli срещу решението на Първоинстанционния съд (втори разширен състав), постановено на 29 ноември 2006 г. по дело T-135/05, Campoli/Комисия

(Дело C-71/07 P)

(2007/C 117/02)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Franco Campoli (представители: G. Vander-sanden, L. Levi, S. Rodrigues, адвокати)

Други страни в производството: Комисия на Европейските общности (представители: V. Joris, D. Marti), Съвет на Европейския съюз (M. Arpio, I. Šulce, представители)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Първоинстанционния съд на ЕО от 29 ноември 2006 г. по дело T-135/05;
- съобразно с това, да уважи исканията му направени пред първата инстанция, изменени с оглед на недопустимостта на претенциите му, относно надбавката за жилищни нужди и надбавката за образование и следователно,
- да отмени решението на органа по назначаване от 13 декември 2004 г. отхвърлящо жалбата му заедно с, от една страна, решението на органа по назначаване, оспорено в посочената жалба и променило от 1 май 2004 г. корекционния коефициент приложим към неговата пенсия, както и от друга страна, неговите справки за получена пенсия, доколкото те отразяват прилагането на това решение от месец май 2004 г.;

— да осъди ответника да заплати всички разноски;

— да осъди ответника да заплати разноските от първата инстанция и разноските по обжалването.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва няколко доводи в подкрепа на своето единствено правно основание, извлечено от нарушаването на принципа на равно третиране и на задължението на общностния съд за мотивиране.

Той твърди, че посоченият принцип не е зачетен на първо място, доколкото Първоинстанционният съд е решил, че законодателят може да променя Правилника за персонала, определяйки по-неблагоприятни условия от действащия режим, при условие че предвижда преходен период с достатъчна продължителност. Съществуването на преходен период и преценката за достатъчната му продължителност са на практика елементи чужди на преценката за законосъобразност на една нова мярка, отнасяща се до принципа на равно третиране, чието спазване изисква проверката от съда на липсата на произволно или очевидно несъответстващо различие по отношение на целта преследвана от общностния законодател. В конкретния случай, атакуваното решение нито не определя целта, преследвана с новите правила, отнасящи се до определянето на корекционни коефициенти, нито, *a fortiori*, изследва дали е налице произволно или очевидно несъответстващо различие по отношение на тази цел. Жалбоподателят добавя, че установяването на корекционен коефициент на нивото на средния жизнен стандарт на една страна накърнява едновременно и целта на поддържането на покупателната способност на пенсионерите и тази на тяхната свобода на движение и пребиваване, тъй като пенсионерите пребиваващи в столицата на една държава или в други по-скъпи градове или райони имат по-ниска покупателна способност от пенсионерите пребиваващи извън тази столица или тези градове или райони.

На второ място жалбоподателят поддържа, противоположно на това, което приема атакуваното решение, че новият режим на пенсиите допуска действително едно обвързване с жизнения стандарт на Брюксел по начин, че доходите на пенсионерите, пребиваващи в Белгия, се определят като се взема предвид само жизнения стандарт в столицата на тази държава-членка, докато доходите на пенсионерите, пребиваващи в столицата на други държави-членки се определят чрез корекционен коефициент, който взема предвид средния жизнен стандарт в цялата страна. От друга страна жалбоподателят оспорва заключението на Първоинстанционния съд, съгласно което законосъобразността на един нормативен общностен акт не зависи от начина, по който този акт се прилага на практика, тъй като мерките за прилагането на такъв акт са тясно свързани със самия акт, и твърди нарушаване на правото на защита, както и на принципа на равенство на страните пред общностния съд, доколкото той се е запознал с мерките по прилагането на новия режим на пенсиите едва след приключването на писмената фаза на производството.

На последно място жалбоподателят оспорва твърдението на Първоинстанционния съд, съгласно което той няма правен интерес да действа, на основание член 241 ЕО, позовавайки се на предимството дадено на пенсионерите пребиваващи в „по-малко скъпа“ държава-членка. Отхвърляйки на практика различното третиране на пенсионерите пребиваващи в „по-малко скъпа“ държава-членка в сравнение с пенсионерите пребиваващи в „скъпа“ държава-членка, той критикува на практика нарушаването на принципа на еквивалентност на покупателната способност и от там поставя под въпрос режима на пенсиите, произтичащ от новия Правилник за персонала и неговите преходни разпоредби.

Искане за преюдициално заключение, направено от Consiglio di Giustizia Amministrativa per Regione siciliana на 13 февруари 2007 г. — Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Регион Сицилия/Domenico Valvo

(Дело C-78/07)

(2007/C 117/03)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Consiglio di Giustizia Amministrativa per Regione siciliana.

Страни в главното производство

Ищци: Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Регион Сицилия

Ответник: Domenico Valvo

Преюдициален въпрос

Може ли отпускането на компенсаторното обезщетение, предвидено в Регламент (ЕИО) № 2328/91 (както е изменен с Регламент № 3669/93) и в Регламент (ЕИО) № 950/97 ⁽¹⁾ на Съвета от 20 май 1997 година относно подобряването на ефикасността на земеделските структури, да не се прилага спрямо земеделски стопанин, получаващ пенсия и по-специално пенсия за прослужен стаж.

⁽¹⁾ ОВ L 142, стр. 1.

Искане за преюдициално заключение, направено от Arbeitsgericht Bonn (Германия) на 20 февруари 2007 г. — Dr. Andrea Raccanelli/Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e. V.

(Дело C-94/07)

(2007/C 117/04)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Arbeitsgericht Bonn

Страни в главното производство

Ищци: Dr. Andrea Raccanelli

Ответник: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e. V.

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли ищецът да се смята за „работник“ по смисъла на европейското понятие за „работник“, ако от него не се изисква да полага повече труд от докторантите по трудов договор BAT 2 [група 2 от Bundesangestelltentarifvertrag, колективен трудов договор за наети лица във Федералната Република]?
- 2) В случай, че отговорът на първия въпрос е отрицателен:

Следва ли член 7 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че липсата на дискриминация може да се потвърди само тогава, когато на ищца е предоставено поне правото на избор между трудов договор и стипендия преди започването на неговата докторантура при ответника?